

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 4 năm 2023

Số 653

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn thật tâm tu thì phải làm sao?
- 2) Tu làm sao mới là đúng?
- 3) Đường tâm linh là đường nào?
- 4) Tiến bằng cách nào?
- 5) Dung hòa bằng cách nào?
- 6) Hát vui có ích gì?
- 7) Minh tâm kiến tánh để làm gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Singapore, 02-08-2005 5:50 PM Hỏi: Muốn thật tâm tu thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn thật tâm tu thì phải thực hành pháp môn. Kệ: Thành tâm thực hiện pháp môn tu Tự sửa tự tu ý tưởng Trời Thực hành chơn pháp không sửa đổi Tin Trời tưởng Phật trí khai minh.	2) Singapore, 03-08-2005 4:45AM Hỏi: Tu làm sao mới là đúng? Đáp: Thưa tu thì phải dứt khoát. Kệ: Dứt khoát tự tu tự tiến hành Cảnh đời bày biểu sự mê lầm Phỉnh gạt đủ điều tâm khó thoát Chuyên tâm hành pháp tự sửa mình.
3) Singapore, 04-08-2005 3:20AM Hỏi: Đường tâm linh là đường nào? Đáp: Thưa đường tâm linh là đường tiến. Kệ: Thực hành chơn pháp triển tâm linh Tiến hóa không ngừng tự giác tu Trí tuệ phân minh đời với đạo Thành tâm tu luyện càng tiến cao.	4) Singapore, 05-08-2005 5:50AM Hỏi: Tiến bằng cách nào? Đáp: Thưa tiến bằng cách sáng suốt. Kệ: Thoát khỏi trần gian tâm tịnh táo Minh tâm sáng suốt chẳng mê lầm Quý tưởng Trời cao không dấy bận Tâm tịnh an vui chẳng mê lầm.
5) Singapore, 06-08-2005 8:05AM Hỏi: Dung hòa bằng cách nào? Đáp: Thưa dung hòa bằng cách nhớ tưởng Trời Phật. Kệ: Thương tình cảm thức tâm linh tiến Học hỏi vô cùng tu tiến xuyên Trí tuệ phân minh đường chánh pháp Thành tâm hành pháp sống cảm an.	6) Thái Lan, 07-08-2005 7:40 AM Hỏi: Hát vui có ích gì? Đáp: Thưa hát vui có triết lý của cuộc sống để truyền cảm. Kệ: Thành tâm phục vụ quý hơn vàng Giải giới phân minh trí vẫn thương Uyển chuyển vô cùng tâm vẫn đẹp Thành tâm phục vụ trí an yên.
7) Thái Lan, 08-08-2005 4:15 PM Hỏi: Minh tâm kiến tánh để làm gì? Đáp: Thưa minh tâm kiến tánh đến hành động rõ rệt hơn. Kệ: Khai tâm mở trí mới tiến thân Duyên đạo tình đời phân rõ rệt Khai triển vô cùng trí ẩn thân Thành tâm tu luyện trí phân minh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 26

Chẳng còn ước nguyện cầu mong
Tự mình thanh lọc khai vòng điển quang
Lý kia sáng suốt tự bàn
Cha Lành ban rải tâm an đạo đời.

Thực hành mới rõ thấp cao
Muôn màu như một trắng sao chuyển hòa
Cần khôn vũ trụ chẳng xa
Nằm trong duy thức tự hòa đến nơi.

Không đi không tiến không tầm
Làm sao hiểu rõ dương âm thế nào
Âm dương thuận tiến chẳng cao
Trong ta có sẵn hợp màu đạo tâm.

Tình thương ban rải tùy con
Mẹ vì con trẻ chẳng hờn nhơn gian
Mong con sớm xét luận bàn
Con đang chánh giác là đang quy tâm.

Montreal, ngày 5-7-1980

“Chẳng còn ước nguyện cầu mong”: Không còn sự ước nguyện cầu mong nữa. Sửa mình để tiến mới là chánh.

“Tự mình thanh lọc khai vòng điển quang”: Càng ngày càng sửa mới càng sáng suốt.

“Lý kia sáng suốt tự bàn”: Lý Trời luôn luôn siêu diệu thậm thâm sáng suốt, chúng ta phải nhìn nhận sự việc đó.

“Cha Lành ban rải tâm an đạo đời”: Bề trên đã ban rải tâm chúng ta an, từ đời qua đạo cũng vậy. Khi chúng ta bàn bạc trong sự sáng suốt thì tâm mới an. Cương quyết tự sửa mình thẳng tiến không ngừng trong nguyên lý sanh tồn của đời lẫn đạo. Phải cương quyết mới được! Không cương quyết không bao giờ tiến tới. Đặt vấn đề lập trường như vậy thì phải đi từ từ, không nôn. Nếu càng nôn thì các bạn tu càng ngày càng thụt lùi mà thôi. Mà chúng ta tu liên tục hai mươi bốn trên hai mươi bốn, làm sao từ

từ. Bây giờ được một tiếng, hai tiếng là ít nhứt mới là ý chí. Nói về ý chí của các bạn. Tôi tu hồi đó một tiếng, hai tiếng. Bây giờ, lần lần hai mươi bốn trên hai mươi bốn, lúc nào chúng ta cũng phải thanh lọc. Khi các bạn có miếng kiếng mà các bạn chịu chùi thì lúc nào rọi vô cũng thấy rõ rệt hành động sai quấy, mặt mày dơ dáy của chúng ta, chúng ta thấy thì chúng ta không làm điều sai. Dòm thấy rõ cái mặt thật và thực chất của chúng ta, chúng ta đâu dám làm sai, làm việc tốt cho mọi người. Đó là vừa sửa mình, vừa ảnh hưởng người khác. Thấy một việc nhưng mà hai ba việc một lượt.

“Thực hành mới rõ thấp cao”: Thực hành rồi chúng ta mới rõ thấp cao, mà chúng ta so đo, từ hồi nào tới giờ mới rõ.

“Muôn màu như một, trắng sao chuyển hòa”: Rốt cuộc muôn màu như một, trắng sao là biểu hiện sự sáng suốt chuyển hóa tất cả.

“Cần khôn vũ trụ chẳng xa”: Cần khôn vũ trụ đâu có xa, ở trong mình chúng ta đây này, đang quản lý, đang trú ngụ, đang sống. Sanh, trụ, hoại, diệt thấy rõ ràng. Sanh, lão, bệnh, tử thấy rõ ràng. Nước, lửa, gió, đất thấy rõ ràng. Sự sáng suốt vô tận thấy rõ ràng.

“Nằm trong duy thức tự hòa đến nơi”: Chúng ta hiểu được duy thức ở bên trong thì tự hòa đến nơi. Lúc đó chúng ta thấy chơn tâm càng ngày càng sáng suốt, mới hòa đến nơi được. Biết được nguyên lý thì chỉ có một không có hai. Đạo nào cũng vậy tự mình khai tâm. Mà là gì? Là Chủ Nhân Ông. Chính nó trụ trì trong đó, mà nó không chịu khai tâm. Rõ ràng đạo nào cũng hay hết, mà mình không chịu hành trì tiến triển tới, rồi đâm ra chê đạo này, đạo kia, đạo nọ, tự dẫn dắt sự sai lầm cho mình.

Phương pháp của chúng ta đây là do tất cả các đạo, những người đã tu và nghiên cứu ra một phương pháp để cho những phương pháp kia cũng có thể sử dụng mà thôi. Như Soi Hồn là mở, Pháp Luân cũng mở, cái gì cũng mở. Pháp nào cũng cần mở để tiến mà thôi. Pháp nào cũng là pháp của Thượng Đế sắp đặt. Chịu mở là chịu tiến, mà chúng ta không mở là

không tiến. Cho nên, chúng ta không có cổ lỗ, không có phong kiến, không có lệ thuộc. Càng ngày chúng ta càng bị lỗ bịch, ngẹt không thông, phải mở cho thông. Chỉ có bao nhiêu đó, hành trì để cho nó mở mà thôi. Cho nên vẫn minh về với các bạn và

tâm tư các bạn được cởi mở là vậy, nhờ tu trong phương pháp mở. Thực hành trì chí mới được.

(còn tiếp)
Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Monaco, ngày 14 tháng 3 năm 1999

CƯỜI (tiếp theo)

Cười căn nền tốt nhứt
Cười không mưu không lợi
Cười vạn vật trầm ngâm
Cười một lòng tu tiến
Cười duyên đạo bình minh
Cười chơn tình bộc phát
Cười khai thác đường tu
Cười óc ngu trở sáng
Cười thanh quang chiếu rọi
Cười mọi chuyện đều hay
Cười dịp may sẽ đến
Cười sẽ mến Trời cao
Cười trăng sao vẫn chiếu
Cười chẳng mếu chẳng lo
Cười thơm tho diệu ngọt
Cười thấu lọt tai người
Cười rười rượi mọi giới
Cười đi tới không lui
Cười rèn trui tự thức
Cười rõ hồn là chánh
Cười giải tánh khờ ngu
Cười an du tự tại
Cười mãi mãi an vui
Cười bằng mười thang thuốc
Cười thấp đuốc tự đi
Cười sân si biến mất
Cười chẳng dấu công khai
Cười quang đăng trời xanh
Cười vui hành tới đích
Cười xích mích làm chi
Cười dự thi là chánh
Cười giải gánh trọc ô.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

93. CHUYỆN NGỘ ĐỘC DO LUYẾN ÁI (Tiền Thân Vissasabhojana)

Chớ tin người thân tín...,

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể sự thọ dụng dựa vào người thân. Nghe nói, trong thời ấy, các Tỳ kheo phần lớn tự bằng lòng với bốn vật dụng do các bà con cúng dường, và thọ dụng các vật ấy mà không suy tư, viện lẽ rằng khi còn là cư sĩ, họ đã nhận đồ vật từ mẹ hay từ cha từ anh em hay từ chị em, từ mẹ nhỏ hay từ cha nhỏ, từ chú cậu hay từ dì cô.

Bậc Đạo Sư nghe việc này, nghĩ rằng cần phải cho các Tỳ kheo một bài thuyết pháp. Vì thế Ngài họp các Tỳ kheo lại và nói:

- Nay các Tỳ kheo, dầu người cho là những người bà con hay những người khác, Tỳ kheo cần phải suy tư khi thọ dụng bốn đồ vật. Thọ dụng không suy tư, khi đúng thời, Tỳ kheo không thể thoát khỏi tái sanh làm Dạ-xoa hay ngạ quỷ. Thọ dụng các đồ vật không suy tư cũng giống như thọ dụng thuốc độc. Và thuốc độc, dầu từ người cho là người thân tín, vẫn giết chết được. Thuở xưa, có chúng sanh thọ dụng thuốc độc do bạn thân tín cho, và đã đi đến mạng chung.

Nói xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát là một vị triệu phú giàu có. Bồ Tát có một người chăn bò, khi đến mùa lúa chín, kẻ ấy liền bắt các con bò lại, dắt chúng vào rừng

làm một cái chuồng bò và sống tại đấy để chăn giữ chúng. Thỉnh thoảng, kẻ ấy mang sữa về cho vị triệu phú. Không xa chuồng bò bao nhiêu, có con sư tử trú tại đấy. Các con bò cái, vì sợ hãi sư tử, nên sữa khô cạn, không có nhiều. Một hôm, khi người chăn bò đem bơ chín cho vị triệu phú, vị ấy hỏi:

- Nay bạn chăn bò, sao bơ chín ít vậy?

Người chăn bò nói rõ lý do.

- Nay bạn, con sư tử ấy có ái mộ ai không?

- Thưa ông chủ, nó thân ái với con nai cái.

- Vậy bạn có thể bắt được con nai cái không?

- Thưa ông chủ, được.

- Bạn hãy bắt con nai cái, rồi với thuốc độc, bạn xoa đi xoa lại, bắt đầu từ trán đến hết cả lông trên thân nai, để cho khô, sau hai ba ngày hãy thả con nai cái ra. Con sư tử vì luyện ái con nai cái, sẽ liếm thân nó và sẽ đi đến mạng chung. Hãy lấy da, móng răng và mỡ con sư tử rồi đem lại đây.

Nói xong, Bồ Tát đưa thuốc độc và bảo kẻ ấy đi. Người chăn bò đặt lưới, bắt được con nai cái và làm như đã được dặn. Con sư tử thấy con nai cái, với lòng luyện ái mạnh, liếm thân con nai cái, và mạng chung. Người chăn bò lấy da sư tử v.v... và đi đến Bồ Tát. Ngài biết sự việc xảy ra, liền nói:

- Không nên luyện ái người khác. Con sư tử, vua các loài thú, có sức mạnh như vậy, nhưng

do ái nhiễm nên quá thân mật, liếm thân con nai
cái, ăn phải thuốc độc và mạng chung.
Nói vậy xong, ngài thuyết pháp cho hội chúng
đang tập hợp, và đọc bài kệ này:

*Chớ tin người thân tín,
Chớ tin người không thân,
Do tin, sợ hãi đến,
Như sư tử, nai cái*

Như vậy Bồ Tát thuyết pháp cho hội chúng và
trộn đời làm các công đức bố thí v.v... rồi đi
theo nghiệp của mình.

*Sau khi kể câu chuyện quá khứ, bậc Đạo Sư
nhận diện Tiền thân:
- Lúc bấy giờ, người triệu phú là Ta vậy.*

(còn tiếp)

